

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
“ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ІНФЕКЦІОНІСТІВ”
ДВНЗ “ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ”

Медичний університет ім. І.Я. Горбачевського, м. Тернопіль

Актуальність. Вперше захворювання в санітарії, що викликає набіль відчуття, описані в 90-их роках минулого століття в США. У санітаріїх крові хворих виявляють фіброзну піллю, яка в покривах кісток черепа проводить діагностичні аналізи. Підтверджені в складі військової медичної гігієни в 1998 р.

СУЧASNІ ДІАГНОСТИЧНІ, ЛІКУВАЛЬНІ І ПРОФІЛАКТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРАКТИЦІ ІНФЕКЦІОНІСТА

**Всеукраїнська науково-практична конференція
інфекціоністів і пленум ГО “Всеукраїнська
асоціація інфекціоністів”**

(4-5 жовтня 2018 року, м. Чернівці)

Тернопіль
ТДМУ
Укрмедкнига
2018

кому перебігу захворювання, частих рецидивах виправдало себе ультрафioletове опромінення автологічної крові (3-4 сеанси).

За наявності значного набряку, а також при формуванні лімфостазу між курсами антибіотикотерапії необхідно призначати преднізолон (15-20 мг за добу) з урахуванням його протизапальної та антигістамінної дії. Місцева терапія проводиться хворим з бульозними формами недуги з локалізацією процесу на кінцівках (пов'язки з антисептиками, поточна газація озона-кисневою сумішшю).

У гострому періоді хворим на рецидивну бешиху можливе застосування УФО, у періоді реконвалесценції – магнітотерапія, аплікації парафіну, озокериту, електрофорез із хлоридом кальцію, лідазою – за наявності набрякового синдрому.

Наступний етап – щомісячне введення антибіотиків пролонгованої дії (ретарпен, біцилін-5) протягом 1-3 років.

Висновок. Лікування рецидивної бешихи повинно включати комбіноване використання антибактерійних препаратів нової генерації, імуномодулятори, немедикаментозні засоби, проводиться послідовно і тривало.

М.Д. Чемич, А.Г. Лішневська

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СТУПЕНЯ НЕДОСТАТНОСТІ ІМУНІТЕТУ І ЗМІН РІВНІВ ANA У ХВОРІХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ НА ПРОТИВІРУСНІЙ ТЕРАПІЇ

Університет, медичний інститут, м. Суми

Актуальність. Наукові дослідження щодо питань патогенезу хронічного гепатиту С (ХГС) довели, що дисфункція імунного статусу організму зумовлює тривалу персистенцію збудника цієї інфекції та призводить до хронізації захворювання. Тому з'ясування порушень імунної системи у хворих на ХГС і встановлення зв'язків між ними є важливою складовою оптимізації сучасного лікування та реабілітації.

Мета роботи – вивчити залежність між ступенем недостатності імунітету та змінами рівнів антинуклеарних антитіл (ANA) у пацієнтів з ХГС, що отримують противірусну терапію (ПВТ).

Матеріали і методи: Обстежено 60 пацієнтів, які отримували лікування з використанням рекомбінантних інтерферонів і рибавірину. Усіх хворих було розподілено на 3 групи залежно від реактивності імунітету. Ступінь зниження функції імунітету як компонент поліорганної недостатності, був встановлений за рівнем лейкоцитарного індексу інтоксикації (Ю.В. Бондаренко, 2007): 0,5-2,0 одиниці (од.) – задовільна функція імунітету, 2,1-7,0 од. – компенсована недостатність, 7,1-12,0 – субкомпенсована недостатність імунітету, >12,5 або <0,5 од. – неспроможність імунної системи. ЛІІ розраховувався за Я.Я. Кальф-Каліфом. Залежність двох ознак визначалась за коефіцієнтом кореляції Спірмена.

Результати та обговорення. Серед обстежених переважали особи чоловічої статі (70,0%) порівняно з жінками (30,0%). Осіб молодого віку було у 1,3 разу більше (55,0%), ніж пацієнтів середнього (42,0%) та у 16,5 разу більше, ніж похилого віку (3,0%).

Середнє значення ЛІІ у вибірці відповідало компенсованій недостатності імунітету і склало ($2,90 \pm 0,37$) од. Відповідно до ЛІІ, серед усіх обстежених порівну було пацієнтів із задовільною функцією імунітету (46,6%) і хворих із компенсованою недостатністю імунітету (48,4%). Значно менше було пацієнтів із субкомпенсованою недостатністю імунітету (5,0%). Хворих з неспроможністю імунокомпетентної системи серед обстежених не було. Розраховуючи кореляцію між функцією імунітету і динамікою ANA у загальній групі, було встановлено, що залежність цих двох ознак не є статистично значущою ($p>0,05$).

Серед хворих, які мали задовільну функцію імунітету, однакову кількість склали особи із зниженням ANA (42,9%) і з незмінним рівнем антитіл протягом 12 тиж. (39,3%). Значно меншу частину (17,8%) становили пацієнти, в яких рівень ANA підвищився.

У групі хворих із компенсованою функцією імунітету втрічі більше (65,5%) було осіб із незмінним рівнем ANA у динаміці, порівняно з тими, у кого рівень антитіл підвищився (20,7%), і у 4,7 разу більше, порівняно із пацієнтами зі зниженням ANA (13,8%).

У третини хворих з некомпенсованою функцією імунітету вміст ANA не змінювався, тоді як в інших двох третинах групи вони знизились.

Висновок. На основі результатів дослідження можна стверджувати, що у загальному нарощання чи зниження автоімунних антитіл не залежить від ступеня компенсації загального імунітету, але, виходячи з того, що у більшості пацієнтів під впливом ПВТ значення вмісту ANA залишається або незмінним, або знижується, можемо зробити припущення про зв'язок впливу ПВТ на автоімунні реакції, а не стану загального імунітету перед початком лікування.

М.Д. Чемич, О.С. Саєнко

ІНТЕГРАТИВНІ ІНДЕКСИ ЕНДОГЕННОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ ПРИ РЕЦИДИВНІЙ БЕШИСІ

Університет, медичний інститут, м. Суми

Актуальність. Захворюваність на бешиху, а особливо її склонність до частих рецидивів постійно привертають увагу наукового товариства і практичних лікарів. Сучасною проблемою є неможливість зниження частоти рецидивів. Актуальним залишається дослідження прогностичних клініко-епідеміологічних особливостей перебігу бешихи, диспансерне спостереження пацієнтів з факторами ризику і розробка вторинних методів профілактики. Зниження захворюваності на бешиху утруднене за рахунок унеможливлення зменшення частоти рецидивів через відсутність ефективних методів первинної імунопрофілактики стрептококкових захворювань.

Мета роботи. Встановити особливості сучасного перебігу рецидивної бешихи на підставі вивчення виразності ендогенної інтоксикації, рівня реактивності організму

Матеріали і методи. У дослідження увійшло 75 хворих на бешиху, що перебували на лікуванні у СОІКЛ ім. З.Й. Красовицького; проаналізовано їх медичні карти. Хворі були поділені на три групи: I – пацієнти з первинною бешихою, II – з повторною бешихою, III – з рецидивною бешихою, по 25 осіб у кожній. Групу порівняння склали 44 клініко-анамнестично здорових

особи. Хворі були обстежені з використанням загальноприйнятих об'єктивних клінічних, лабораторних і апаратних методів дослідження.

Обчислювали інтегративні показники ендогенної інтоксикації та імуноактивності: лейкоцитарний індекс інтоксикації (ЛІ), гематологічний показник інтоксикації (ГПІ), індекс зсуву лейкоцитів (ІЗЛК), показник інтоксикації (ІІ), реактивна відповідь нейтрофілів (РВН), індекс імуноактивності (ІІР), індекс співвідношення нейтрофілів і лімфоцитів (ІСНЛ), індекс співвідношення лімфоцитів і моноцитів (ІСЛМ), лімфоцитарний індекс (Ілімф.), індекс співвідношення еозинофілів і лімфоцитів (ІСЕЛ), індекс алергізації (ІА), ядерний індекс (ЯІ), індекс Кребса (ІК), лімфоцитарно-гранулоцитарний індекс (ІЛГ), індекс співвідношення лейкоцитів і ШОЕ (ІЛ ШОЕ). Для зручності розрахунків був використаний додаток «Індекси ендогенної інтоксикації» для мобільної операційної системи Android.

Результати та обговорення. Після проведеного аналізу гематологічних та інтегративних показників ендогенної інтоксикації встановлено, що в усіх обстежених, порівняно з анамнестично здоровими особами, були підвищені інтегративні індекси інтоксикації: ЛІ, ГПІ, ІЗЛК, ІІ, РВН ($p<0,05$), а індекси неспецифічної реактивності: ІСЛМ, Ілімф., ІСЕЛ, ІА навпаки зниженні ($p<0,05$).

Показники ендогенної інтоксикації у пацієнтів з первинною і повторною формами бешихи становили: I група: ЛІ – $(5,19 \pm 0,44)$ од., ГПІ – $(9,06 \pm 0,44)$, ІЗЛК – $(2,19 \pm 0,37)$; II група: ЛІ – $(4,76 \pm 0,28)$, ГПІ – $(14,66 \pm 1,47)$, ІЗЛК – $(2,43 \pm 0,34)$ од. В 1,2-2,3 разу ці показники були вищими у пацієнтів з рецидивною бешихою (III група): ЛІ – $(6,07 \pm 0,37)$ од., ГПІ – $(20,53 \pm 2,08)$, ІЗЛК – $(2,63 \pm 0,21)$ од. Найнижчі показники реактивності були у пацієнтів з рецидивною бешихою (ІІ – $(3,00 \pm 0,32)$ од., ІСЛМ – $(2,86 \pm 0,22)$, Ілімф. – $(0,29 \pm 0,08)$, ЯІ – $(0,21 \pm 0,02)$ од.), в 1,2-2,2 разу вони були вищими у хворих з первинною і повторною формою недуги (I група: ІІР – $(5,12 \pm 0,34)$ од., ІСЛМ – $(4,06 \pm 0,32)$ од., Ілімф. – $(0,37 \pm 0,07)$ од., ЯІ – $(0,26 \pm 0,02)$ од.; II група: ІІР – $(4,90 \pm 0,22)$ од., ІСЛМ – $(4,80 \pm 0,24)$, Ілімф. – $(0,34 \pm 0,09)$, ЯІ – $(0,24 \pm 0,02)$ од.).

Індекси неспецифічної реактивності (ІІР, ІСЛМ, ІСЕЛ) та індекси активності запалення (ІЛГ, ІЛ ШОЕ) достовірно знижу-

гічних відповідей на три види борелій (*OspC Bb*, *OspC Bg*, *OspC Bsp*), без поверхневого антигену, який належить *B. afzelii*. Проте слід зазначити, що за даними літератури, саме *B. afzelii* відносно частіше притаманна пацієнтам із шкірними проявами Лайм-бореліозу. Окрім того, *r39* діагностовано в 1 респондента. Антигенів *VlsE* у жодного хворого не було.

Слід зазначити, що 12 (28,6%) із 42 обстежених пацієнтів, окрім вогнищ склеродермії, мали також симптоми ураження опорно-рухової (9 осіб), серцево-судинної (3), нервою (1) систем.

Висновки. Поширеність інфікування бореліями пацієнтів із локалізованою склеродермією, асоційованою із Лайм-бореліозом, склала 28,6% за першим етапом діагностики (ІФА) та 14,3% – за другим (імуноблот), що вказує на необхідність двохетапної діагностики цієї недуги. У 30,4% обстежених пацієнтів, окрім основних симптомів морфея, були виражені ураження опорно-рухової, серцево-судинної та нервою систем, тобто клінічні прояви можливого супутнього Лайм-бореліозу. Вперше у пацієнтів з локалізованою склеродермією, асоційованою із Лайм-бореліозом, які проживають на Тернопільщині, виявлено антитіла до *B. spielmanii*.

ЗМІСТ

<i>М.А. Андрейчин, М.І. Шкільна, О.Л. Івахів, М.Т. Гук, Н.А. Ничик</i>	
АНАПЛАЗМОЗ У ЖИТЕЛІВ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ	3
<i>М.О. Андрушак, В.Д. Москалюк, В.Д. Сорохан, М.О. Соколенко</i>	
АНАЛІЗ КЛІНІЧНИХ ВАРИАНТІВ УРАЖЕННЯ НИРОК	
У ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ	5
<i>I.В. Баланюк, I.В. Рудан, А.М. Сокол</i>	
ТИПИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ХВОРИХ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ	6
<i>В.А. Боднар, Г.М. Дубинська, Н.О. Прийменко, Т.М. Котелевська,</i>	
<i>Л.А. Боднар</i>	
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПЕРЕБІГУ ГРИП-АСОЦІЙОВАНОЇ ПНЕВМОНІЇ	8
<i>Н.А. Васильєва, О.Л. Івахів, Я.І. Йосик</i>	
ПРИЧИНІ ПОМИЛОК У ДІАГНОСТИЦІ КОРУ	
В ДОРОСЛИХ	9
<i>Н.А. Васильєва, О.Л. Івахів, Я.І. Йосик, Н.Г. Завіднюк</i>	
СУЧASNІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ КОРУ В ДОРОСЛИХ	11
<i>Х.І. Возна, Ю.О. Рандюк, О.М. Давиденко, I.В. Рудан, Т.Р. Колотило</i>	
ЗМІНИ ЧАСОВИХ І СПЕКТРАЛЬНИХ ПАРАМЕТРІВ ВАРІАБЕЛЬНОСТІ СЕРЦЕВОГО РИТМУ У ХВОРИХ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ НА ФОНІ ЛІКУВАННЯ МОЛСИДОМІНОМ	13
<i>Л.А. Волянська, І.Л. Горішна, О.Л. Івахів, О.М. Дивоняк,</i>	
<i>І.Я. Гончарук</i>	
ВИПАДОК ТРИДЕННОЇ МАЛЯРІЇ У ДИТИНИ	15
<i>О.Б. Ворожбіт, О.Б. Герасун, А.М. Задорожний, Н.М. Прикуда,</i>	
<i>В.В. Покоцька</i>	
ПРОБЛЕМА ГЕПАТОРЕНАЛЬНОГО СИНДРОМУ У ХВОРИХ	
НА ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ	17
<i>О.Б. Герасун, Г.П. Сосна, А.Л. Сороколіт, О.Б. Ворожбіт,</i>	
<i>Н.М. Прикуда</i>	
АНАЛІЗ ЛЕТАЛЬНОСТІ ХВОРИХ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ	
ЗАЛЕЖНО ВІД ЗАСТОСУВАННЯ АНТИРЕТРОВІРУСНОЇ	
ТЕРАПІЇ (за даними Львівської обласної інфекційної	
клінічної лікарні)	19

<i>І.Г. Грижак, О.Я. Пришляк, Б.М. Дикий, О.П. Бойчук, Т.З. Кобрин, М.В. Прокопович, Л.Р. Грижак, О.О. Прокоф'єва</i>	
ІНФОРМАТИВНІСТЬ ІНТРАТЕКАЛЬНИХ АНТИЛІ ДО ТОКСОПЛАЗМ I ЦИТОМЕГАЛОВІРУСУ В ПОСТАНОВЦІ ЕТІОЛОГЧНОГО ДІАГНОЗУ	20
<i>М.Б. Дашио, С.А. Лишенюк</i>	
ПРОБЛЕМА ВИКЛАДАННЯ ДИТЯЧИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРЮВАНЬ НА ЕТАПІ ДОДИПЛОМОНОЇ ТА ПІСЛЯДИПЛОМОНОЇ ОСВІТИ	22
<i>О.А. Дралова, О.В. Усачова, Т.М. Пахольчук, О.В. Конакова, Є.А. Сіліна</i>	
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНИХ ПРОЯВІВ ГОСТРОГО УРАЖЕННЯ ДИХАЛЬНОЇ СИСТЕМИ У ДІТЕЙ З ТОКСОКАРОВОЮ ІНВАЗІЄЮ.....	24
<i>П.А. Д'яченко, А.О. Руденко</i>	
НОВІ МОЖЛИВОСТІ ІМУНОПАТОГЕНЕТИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ГЕРПЕСВІРУСНИХ НЕЙРОІНФЕКЦІЙ	26
<i>В.В. Євтушенко</i>	
УРАЖЕННЯ СЕЧОВИДЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПРИ ГОСТРИХ НЕЙРОІНФЕКЦІЯХ У ДІТЕЙ	28
<i>Д.Г. Живиця, Л.В. Живиця, В.Л. Шинкаренко, І.Б. Іванова, О.В. Царьова, Л.Ю. Сіянова, Г.В. Глазунова</i>	
ЕФЕКТИВНІСТЬ І БЕЗПЕЧНІСТЬ СОФОСБУВІРУ В ПОЄДНАННІ З ПЕГІЛЬОВАНИМ ІНТЕРФЕРОНОМ/ РИБАВІРИНОМ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	30
<i>Д.Г. Живиця, В.Г. Казека</i>	
ЗАЛЕЖНІСТЬ ЕФЕКТИВНОСТІ АНТИРЕТРОВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ У ХВОРИХ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ ВІД ШЛЯХУ ІНФІКУВАННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ ЗАМІСНОЇ ТЕРАПІЇ АГОНІСТАМИ ОПОЇДІВ	32
<i>Д.А. Задирака, О.В. Рябоконь, Ю.Ю. Рябоконь</i>	
КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ ВЕГЕТАТИВНИХ РОЗЛАДІВ У ХВОРИХ НА ГНІЙНИЙ МЕНІНГІТ У ДИНАМІЦІ ЗАХВОРЮВАННЯ	33
<i>А.М. Задорожний, О.Б. Ворожбіт, Н.М. Прикуда</i>	
ДО ПИТАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ ВІРУСНИХ ГЕПАТИТІВ І ГЕМОХРОМАТОЗУ	35

<i>О.О. Зубач</i>	
ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ FACEBOOK ДЛЯ ОПИТУВАННЯ ДОБРОВОЛЬЦІВ ЩОДО ОВІЗНАНОСТІ З ПИТАНЬ ЛЕПТОСПІРОЗУ	37
<i>Н.О. Іванченко</i>	
ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА КАШЛЮК ДОРОСЛОГО НАСЕЛЕННЯ ЛЬВІВЩИНИ У 2017-2018 рр.....	39
<i>К.В. Калашник, Ю.Ю. Рябоконь, О.М. Камишиний</i>	
РОЛЬ ПОЛІМОРФІЗMU ГЕНУ ІНТЕРЛЕЙКІНу-17 У ПРОГНО- ЗУВАННІ ЕФЕКТИВНОСТІ РІЗНИХ СХЕМ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С.....	40
<i>Н.М. Киричук, В.І. Трихліб</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІGU I ПОКАЗНИКИ ЗАГАЛЬНОГО АНАЛІзу КРОВІ У МОБІЛІЗОВАНИХ ВІЙСЬКОВО- СЛУЖБОВЦІВ, ХВОРИХ НА ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ОРГАНІВ ДИХАННЯ, ЗАЛЕЖНО ВІД ПЕРІОДУ РОКУ	42
<i>В.Ю. Клюс, А.О. Руденко</i>	
ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ВИКЛІКАНИХ КОГНІТИВНИХ ПОТЕНЦІАЛІВ (Р300) У ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНИМИ ФОРМАМИ ХВОРОБИ ЛАЙМА З ПЕРЕВАЖНИМ УРАЖЕННЯМ НЕРВОVOЇ СИСТЕМИ.....	47
<i>В.М. Коз’яко, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко, О.Є. Бондар, О.І. Могиленець, Н.Ф. Меркулова, О.М. Винокурова</i>	
МАЛОІНВАЗИВНА ДІАГНОСТИКА ФІБРОЗУ ПЕЧІНКИ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	49
<i>Т.Р. Колотило, В.Д. Москалюк, І.В. Баланюк, О.І. Голяр, І.В. Рудан</i>	
ІМУНОПАТОГЕНЕЗ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ ТА ТУБЕРКУЛЬОЗУ	51
<i>Ю.В. Копча, Ю.М. Андрейчин</i>	
ТЕРМОГРАФІЧНИЙ КРИТЕРІЙ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ ГОСТРОГО І ЗАГОСТРЕННЯ ХРОНІЧНОГО ТОНЗИЛІTU	53
<i>Н.Г. Малиш, Ж.В. Хатинська, Т.Ю. Кірій, О.М. Немцова</i>	
ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОГО НАГЛЯДУ ЗА КИШКОВИМИ ІНФЕКЦІЯМИ ВІРУСНОЇ ЕТІОЛОГІЇ	55
<i>А.І. Марков, С.О. Крамаров</i>	
ПЕЧІНКОВА ДИСФУНКЦІЯ У ДІТЕЙ З ГОСТРИМИ НЕЙРОІНФЕКЦІЯМИ	57

<i>С.Р. Меленко</i>	
КЛІНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ГЕРПЕТИЧНОЇ ІНФЕКЦІЇ У ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ.....	59
<i>Л.П. Мельник, М.І. Шкільна, Л.А. Грищук, О.Л. Івахів, І.С. Іщук, В.О. Качор, Н.Ю. Вишневська</i>	
ЛАЙМ-БОРЕЛІОЗ У ПАЦІЄНТІВ З ТУБЕРКУЛЬОЗОМ І САРКОІДОЗОМ ЛЕГЕНЬ.....	61
<i>В.Д. Москалюк, І.В. Баланюк, Т.Р. Колотило</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ГЕНЕРАЛІЗОВАНОЇ ФОРМИ САЛЬМО- НЕЛЬОЗУ (клінічний випадок).....	63
<i>В.Д. Москалюк, Х.І. Возна, О.І. Голяр, І.В. Баланюк, М.О. Андрушак</i>	
ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗМІНИ МІОКАРДА У ХВОРИХ НА ВІЛ/НСВ-КО-ІНФЕКЦІЮ (за даними диференційованої електрокардіограми).....	65
<i>В.Д. Москалюк, І.В. Рудан, І.В. Баланюк, Т.Р. Колотило</i>	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ КОРУ.....	67
<i>С.О. Никитюк</i>	
ЧАСТОТА ІНФІКУВАННЯ БОРЕЛІЯМИ ТА АНАПЛАЗМАМИ КЛІЩІВ, ЯКІ КУСАЛИ ДІТЕЙ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	68
<i>С.О. Никитюк, А.Г. Корицький, Т.П. Пилипчук</i>	
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК УКУСУ ШКОЛЯРА КРОТОМ.....	69
<i>Н.В. Оніщенко, О.В. Рябоконь, О.М. Фірюліна</i>	
УСКЛАДНЕННЯ ВІТРЯНОЇ ВІСПИ У ДОРОСЛИХ.....	70
<i>О.Л. Панасюк, Л.В. Березіна, В.І. Матяш, Д.В. Говорова, Н.С. Трембачова</i>	
ЧАСТОТА ТА ЕТІОЛОГІЧНА СТРУКТУРА МОНО- І МІКС- ІНФЕКЦІЙ У ПАЦІЄНТІВ ІЗ ЗАПАЛЬНИМИ УРАЖЕННЯМИ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ	72
<i>Т.М. Пахольчук, О.В. Усачова, Є.А. Сіліна, В.В. Печугіна, С.Л. Ніколаєва, Т.Б. Матвієва</i>	
ЕТІОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ГЕМОКОЛІТУ ПРИ ГОСТРИХ КІШКОВИХ ІНФЕКЦІЯХ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ.....	74
<i>Т.В. Покровська, В.В. Гнатюк, С.В. Пенцак, С.І. Кащевська</i>	
ВИПАДОК ТЯЖКОЇ ПАРВОВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ У ДІТИНИ.....	76

<i>Г.Ф. Пономаренко</i>	
АКТУАЛЬНІСТЬ КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ МІКРОФЛОРИ КИШЕЧНИКУ В ДІТЕЙ З АТОПІЧНИМ ДЕРМАТИТОМ	78
<i>Н.М. Прикуда, О.М. Крук, А.М. Задорожний</i>	
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК СЕПТИЧНОЇ ФОРМИ ЛІСТЕРІОЗУ	80
<i>О.Я. Пришиляк, М.В. Прокопович, О.П. Бойчук, У.Я. Мазурок</i>	
УРАЖЕННЯ ПЕЧИНКИ У ДОРОСЛИХ ХВОРИХ НА КІР	82
<i>О.В. Прокопів, Н.М. Прикуда, С.А. Лишенюк</i>	
САЛЬМОНЕЛЬОЗ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ: КЛІНІКО- ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ	84
<i>А.Л. Процик, О.Я. Пришиляк, О.П. Бойчук, Т.О. Нікіфорова</i>	
СТАН СИСТЕМИ АНТИОКСИДАНТНОГО ЗАХИСТУ І СТУПІНЬ ЕНДОГЕННОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ У ХВОРИХ НА ЛЯМБЛІОЗ ТА АСКАРИДОЗ	86
<i>Г.О. Ревенко, О.П. Штепа, В.В. Маврутенков, В.Г. Резвих, О.В. Кузьменко, І.П. Бєлова, В.В. Долгополова</i>	
НАПРУЖЕНІСТЬ ІМУНІТЕТУ ПРОТИ ДИФТЕРІЇ НАСЕ- ЛЕННЯ м. ДНІПРА	87
<i>О.В. Рябоконь, О.В. Анікіна, О.В. Царьова, Л.Ю. Сіянова</i>	
ПЕРШИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ 3D-РЕЖИМУ В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	89
<i>О.В. Рябоконь, І.О. Кулеш, О.М. Фірюліна, Ю.Ю. Рябоконь</i>	
КЛІНІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА УСКЛАДНЕНЬ КОРУ В ДОРОСЛИХ	91
<i>О.В. Рябоконь, Т.Є. Оніщенко, О.М. Фірюліна, В.Г. Савельєв, Ю.Ю. Рябоконь</i>	
ВИПАДОК ЗАВЕЗЕНОЇ ТРОПІЧНОЇ МАЛЯРІЇ З ЛЕТАЛЬ- НИМ РЕЗУЛЬТАТОМ	93
<i>О.В. Рябоконь, О.О. Фурик, О.В. Зарудна, Д.Ю. Рябоконь</i>	
ДІРОФІЛЯРІОЗ, СПРИЧИНЕННІЙ <i>DIROFILARIA REPENS</i>, У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ ЗА ПЕРІОД 2003-2016 рр.....	95
<i>А.С. Сидорчук, Н.А. Богачик, Я.В. Венгловська, В.Д. Сорохан</i>	
ЗАСТОСУВАННЯ РЕГІДРАТАЦІЙНОГО РОЗЧИНУ REO-ВОДА В КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА ГАСТРОІНТЕСТИНАЛЬНИЙ САЛЬМОНЕЛЬОЗ	96

<i>М.О. Соколенко, В.Д. Москалюк, А.А. Соколенко, М.О. Андрушак</i> АЛОФЕРОН У СКЛАДІ КОМПЛЕКСНОЇ ТЕРАПІЇ ХВОРИХ НА ІНФЕКЦІЙНИЙ МОНОНУКЛЕОЗ.....	98
<i>Т.В. Телегіна, К.О. Шумило</i> КЛІНІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ ДІАГНОСТИКИ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ У ХВОРИХ НА ОПЕРІЗУВАЛЬНИЙ ГЕРПЕС	100
<i>В.І. Трихліб, В.В. Грушевич, Т.В. Буракова, Ю.І. Даниленко, В.І. Лисько, Ю.О. Боклан, О.С. Гришин</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІGU КОРУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖ- БОВЦІВ, ЯКІ ЛІКУВАЛИСЬ У НВМКЦ «ГВКГ» У 2018 р.....	101
<i>О.В. Усачова, Т.М. Пахольчук, О.В. Конакова, Є.А. Сіліна, О.А. Дралова, С.Л. Ніколаєва, О.М. Фірюліна, Є.В. Зеленухіна</i> СТАН ІМУНІЗАЦІЇ ПРОТИ ПОЛІОМІЄЛІТУ І ПОШИРЕНІСТЬ ГОСТРИХ МЛЯВИХ ПАРАЛІЧІВ У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ	105
<i>А.Б. Хелемендик, О.В. Рябоконь, О.В. Царьова, Ю.Ю. Рябоконь</i> КЛІНІКО-ЛАБОРАТОРНА ХАРАКТЕРИСТИКА ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ В ПРИ ВИЗНАЧЕНИІ ПОКАЗАНЬ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ПРОТИВІРУСНОГО ЛІКУВАННЯ	106
<i>Т.В. Чабан, В.М. Бочаров</i> ЗМІНИ У ПЛЕВРАЛЬНИЙ РІДИНІ У ХВОРИХ НА МІКСТ- ІНФЕКЦІЮ ТВ-ВІЛ З ПНЕВМОЦИСТНОЮ ПНЕВМОНІЄЮ, УСКЛАДНЕНОЮ ЕКСУДАТИВНИМ ПЛЕВРИТОМ	108
<i>Т.В. Чабан, Н.В. Верба</i> ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ ТРОМБОЦИТАРНОЇ ЛАНКИ ГЕМОСТАЗУ ТА АНТОІКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	110
<i>Т.В. Чабан, М.І. Чубач, Н.В. Верба, В.М. Бочаров, О.В. Гулла</i> САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ – НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	111
<i>М.Д. Чеміч, Н.І. Ільїна, В.В. Ільїна</i> ЛІКУВАННЯ РЕЦІДИВНОЇ БЕШИХІ	112
<i>М.Д. Чеміч, А.Г. Лішневська</i> ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СТУПЕНЯ НЕДОСТАТНОСТІ ІМУНІТЕТУ І ЗМІН РІВНІВ АНА У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ НА ПРОТИВІРУСНІЙ ТЕРАПІЇ	114

<i>М.Д. Чеміч, О.С. Саєнко</i> ІНТЕГРАТИВНІ ІНДЕКСИ ЕНДОГЕННОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ ПРИ РЕЦІДИВНІЙ БЕШИСІ	116
<i>О. М. Чеміч, Д. Ю. Свириденко</i> ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ТА ЕТІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГАСТРОІНТЕСТИНАЛЬНОЇ ФОРМИ САЛЬМОНЕЛЬОЗУ	118
<i>М.Д. Чеміч, О.С. Шевченко, Р.С. Лісних</i> ВИРАЗНІСТЬ ЕНДОГЕННОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ТЯЖКОСТІ І ВИСЛІДІВ ГРИПУ	120
<i>М.Д. Чеміч, О.С. Шевченко, Я.Д. Чумаченко</i> ГРИП: ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІGU	122
<i>М.І. Шкільна, М.А. Андрейчин, О.Л. Івашів</i> BORRELIA SPIELMANII У ЖИТЕЛІВ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ.....	124
<i>Л.Р. Шостакович-Корецька, О.П. Шевченко-Макаренко, С.А. Галущенко, В.Д. Ткаченко, О.А. Турчина</i> СПЕКТР ПОБІЧНИХ ЕФЕКТІВ ПРОТИВІРУСНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЇХ КОРЕНКАЦІЯ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С	126
<i>К.В. Юрко, В.М. Козько, Г.О. Соломенник, Н.Є. Христенко</i> ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ГЕПТРАЛУ У ХВОРИХ НА КО-ІНФЕКЦІЮ ВІЛ/ХГС	128
<i>К.Б. Яворська, М.І. Шкільна, М.П. Федчишин</i> ЗБУДНИКИ ЛАЙМ-БОРЕЛІОЗУ (BORRELIA BURGDORFERI S. L. ТА B. SPELMANII) У ПАЦІЄНТІВ З ЛОКАЛІЗОВАНОЮ СКЛЕРОДЕРМІЕЮ	130